

תפ"ח (תל אביב) 14481-07-13 - מדינת ישראל נ' ליאור ברכה

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 14481-07-13 - מדינת ישראל נ' ליאור ברכה, תק-מח 2014(4), 38736(28/12/2014)";
{p.IDHidden{display:none ;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

28 דצמבר 2014

תפ"ח 14481-07-13 מדינת ישראל נ' ברכה ואח'

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד
כב' השופט מאיר יפרח
כב' השופטת גיליה רביד

בעניין: מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי) המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ברכה פלוס - שוירמן

נגד

הנאשמים

1. ליאור ברכה

ע"י ב"כ עו"ד טלי (רויטל) גוטליב

2. סמיון אסתרקין

ע"י ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

3. פאיז דלק

ע"י ב"כ עוה"ד סנא ח'יר וענן ח'יר

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמן של המתלוננות וכן אוסרים פרסום כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותן.

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

בתום פרשת התביעה, ולאחר ש(גם) שתי המתלוננות העידו בבית המשפט, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, בעקבותיו חזרו בהם הנאשמים מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשעו כדלקמן: נאשם 1 הורשע בעבירה של אינוס תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית, לפי סעיף 345(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק), ועבירה של אספקת משקאות לקטינים, לפי סעיף 193(א)(2) לחוק; נאשם 2 הורשע בעבירה של מעשה סדום תוך ניצול מצב המונע לתת

עמוד 1

הסכמה חופשית, לפי ס' 347 לחוק, בנסיבות סעיף 345(א)(4) לחוק, ועבירה של אספקת משקאות לקטינים, לפי סעיף 193א(2) לחוק; נאשם 3 הורשע בעבירה של **מעשה מגונה תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית**, לפי סעיף 348(א) בנסיבות ס' 345(א)(4) לחוק ועבירה של אספקת משקאות לקטינים, לפי ס' 193א(2) לחוק. בנוסף, נאשם 3 הורשע, בהתאם להודאתו באישום השני, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעי' 287(א) לחוק.

לפי הסדר הטיעון (**במ/2**), בעניינו של נאשם 2 הגישו הצדדים ביחד עם כתב האישום מסמך שכותרתו "עובדות מוסכמות" - **במ/3** (עובדות שאותן אישרו גם נאשמים 1 ו-3), אשר יהווה חלק מהראיות לעונש והצדדים יהיו רשאים לטעון על פיו במסגרת טיעוניהם לעונש. עוד הוסכם בהסדר - שירות המבחן יערוך תסקירים בעניינם של שלושת הנאשמים, וכן תסקיר נפגעות עבירה בעניינן של שתי המתלוננות, ונאשמים 1 ו-2 יוכלו לטעון כי שתי משקאות אלכוהוליים במהלך הערב שבו התרחשו האירועים נשאו כתב האישום, אולם הם יהיו מנועים מלטעון שהיו במצב של שכרות. לא הוצג הסדר לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו. התקבלו תסקירים בעניינם של הנאשמים, ותסקירים בעניינן של המתלוננות. ביום 23.11.14 טענו הצדדים לעונש (עמ' 326-344 לפר'), ולאור האמור בתסקירי שירות המבחן, הנאשמים חזרו והודו בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** ובמסמך העובדות המוסכמות **במ/3** (עמ' 333, 338 ו-343 לפר').

מתוך כתב האישום המתוקן (במ/1) - אלה הם מעשי הנאשמים (בשילוב עם חלקים עיקריים מהעובדות המוסכמות **במ/3** שהנאשמים הודו גם בהן, בהתאמה כרונולוגית לשלבי ההתרחשות):

בבוקר יום 16.6.13 הנאשמים עבדו במועדון ברחוב אלנבי בתל אביב. נאשם 1 עבד כמנהל המועדון, נאשם 2 עבד כברמן ונאשם 3 עבד כאיש אחזקה. בשעה 06:18 נכנסו ח.ר. וה.ב. (ילידות שנת 1995) (אשר ייקראו להלן יחדיו: הקטינות) למועדון. ח.ר. ביקשה מנאשם 1 משקה על חשבון הבית, בעקבות זאת הגיש לה נאשם 1 משקה אלכוהולי. לאחר מכן יצאו הקטינות מהמועדון ונאשם 1 יצא אחריהן. ח.ר. שכנעה את ה.ב. לחזור אל המועדון והקטינות חזרו למועדון ביחד עם נאשם 1. מהשעה 06:22 ועד לסמוך לשעה 07:38 ישבו הקטינות ליד הבר, ונאשמים 1 ו-2 הגישו להן משקאות אלכוהוליים, בנוכחות נאשם 3, ושוחחו איתן. בשעה 07:38 לערך, כאשר במועדון נותרו הנאשמים והקטינות, התיישבו הנאשמים והקטינות על הספות במועדון ושוחחו. נאשם 2 הגיש לקטינות שני משקאות אלכוהוליים נוספים [ומתוך העובדות המוסכמות **במ/3** (עמ' 1) - בשעה 07:43 ח.ר. שתוייה באופן ניכר; בשעה 07:44, נאשם 2 מזג 2 כוסות משקה ונתן לקטינות; בשעה 07:48 לערך, נאשם 2 נטל בקבוק משקה, והשקה את הקטינות]. בשעה 07:49 לערך, קמו הקטינות וניגשו לשירותים. כשחזרו לספה, כשלה ח.ר. בהליכתה והיתה שתוייה באופן ניכר. (ומתוך העובדות המוסכמות **במ/3** (עמ' 1) - בשעה 07:51 לערך, לאחר שח.ר. התיישבה חזרה על הספה, ח.ר. מתנדנדת, וכמעט נופלת מהספה. נאשם 1 תופס אותה בזרועותיו, וח.ר. משתרעת על נאשם 1, ה.ב. ועל נאשם 2). נאשם 2 וה.ב. קמו מהספה, התיישבו על כסאות הבר, ונאשם 2 הגיש לה.ב. משקאות אלכוהוליים נוספים [ומתוך העובדות המוסכמות **במ/3** (עמ' 2) - בשעה 07:54 לערך, נאשם 2 מוזג לה.ב. 2 כוסיות ברצף וה.ב. שותה אותן; בשעה 07:55 לערך - ה.ב. מתנדנדת ושתוייה באופן ניכר]. לאחר מכן התנשקו נאשם 2 וה.ב. והתגפפו [ראו פירוט נוסף לגבי שלב זה בהתרחשות, בעובדות המוסכמות **במ/3**, בשעה 07:55 - 07:59, עמ' 2 - ליטופים, נשיקות, חיבוקים, כריכת רגליים], ואח"כ הוביל נאשם 2 את ה.ב. לשירותים, וביצע בה מעשה סדום, כמפורט להלן (ומתוך העובדות המוסכמות **במ/3** (עמ' 1) לגבי ח.ר. - בשעה 07:53 לערך - נאשם 1 תופס את

ח.ר. בידה ומושיב אותה לימינו. בשלב זה ח.ר. הינה שיכורה ברמה של על סף איבוד הכרה).

הנאשמים ניצלו את מצב השכרות של הקטינות, שמנע מהן לתת הסכמה חופשית, וביצעו בהן ביחד את המעשים המיניים, כל אחד לפי חלקו, כמפורט להלן: נאשם 1 - בעוד ח.ר. מעורפלת, נאשם 1 נישק אותה, הכניס את ידו מתחת לשמלתה, הסיט את תחתוניה, והכניס את אצבעותיו לאיבר מינה. לאחר מכן, ניסה נאשם 1 למשוך את ח.ר. מהספה למקום אחר, אך המתלוננת נשכבה על הספה. בשלב זה, הרים נאשם 1 את שמלתה של ח.ר. והתחכך עם איבר מינו באיבר מינה. לאחר זמן קצר, שוב ניסה נאשם 1 למשוך את ח.ר. מהספה, אך היא המשיכה לשכב, אז הוריד נאשם 1 את תחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. לאחר מכן, נאשם 3 ניגש לח.ר., שנפלה מן הספה. נאשם 3 הרים את ח.ר. מן הרצפה אל הספה (ראו גם מתוך מסמך העובדות המוסכמות **במ/3**, לגבי נאשם 3 בהקשר זה, בשעה 08:00-08:01, בעמ' 1, למטה). בהמשך נגע נאשם 3 באיבר מינה של ח.ר., בעוד נאשם 1 מצלם את ההתרחשות. בהמשך התיישב נאשם 1 על רגליה של ח.ר. וליטף את אזור ירכיה העליונים, בעוד נאשם 3 מצלם את ההתרחשות.

נאשם 2 - בשעה 07:59 בעוד ה.ב. שתוייה כשרמת האלכוהול בדמה באירוע עמדה על 151 מ"ג, הוביל נאשם 2 את ה.ב. אל השירותים במועדון תוך כדי שהם מתנשקים, ונאשם 2 ובהמשך ה.ב. כורכים זה על זה את ידיהם, שם החדיר נאשם 2 את איבר מינו לאיבר מינה של ה.ב. ולפיה של ה.ב. לאחר מכן הוא סובב אותה, החזיק בה והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה תוך שהוא גורם לה לכאב ולקרעים בפי הטבעת.

בשעה 08:15 ראה נאשם 1 את ח.ר. שרועה על הרצפה כשהכרתה מעורפלת. נאשמים 1 ו-2 הרימו את ח.ר. על הספה, ונאשם 1 שפך עליה מים.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 2 נגרמו לה.ב. פצעי קרע בפי הטבעת, אדמומיות ופצע שפשוף באיבר מינה, דימומים תת עוריים ופצעי שפשוף בידיה, ברגליה ובגוו.

בשעה 08:30 לערך, בעוד הקטינות מעולפות והכרתן מעורפלת, הוציאו הנאשמים את הקטינות אל מחוץ למועדון, הניחו אותן על מדרגות בניין ברחוב יונה הנביא כאשר הן סובלות מחבלות וכאשר הן ללא נעליים וללא בגדים תחתונים. אז עזבו הנאשמים את המקום.

במעשיהם המפורטים לעיל, ביצעו הנאשמים יחדיו בקטינות את המעשים המיניים, כל אחד לפי חלקו, וניצלו את מצב שכרותן של הקטינות, אשר לא אפשר להן לתת הסכמה חופשית. נאשם 1 אנס את ח.ר., נאשם 2 ביצע בה.ב. מעשי סדום ונאשם 3 ביצע מעשה מגונה בח.ר..

אישום שני - נגד נאשם 3:

נגד נאשם 3 הוגשו כתב אישום ובקשת מעצר עד תום ההליכים בתיק בבימ"ש השלום בת"א. ביום 1.5.13 שוחרר הנאשם למעצר בית וניתנה לו האפשרות לצאת לעבודה במועדון, כשהמועדון סגור למבלים בין השעות 08:00-16:00, בפיקוח של מפקח. ביום 16.6.13 בין השעות 06:00-09:00, שהה הנאשם במועדון כאשר הוא פתוח למבלים, ללא פיקוח, ובכך הפר את הוראת בית המשפט. ביום 17.6.13 בשעה 20:30 לערך, שהה הנאשם במועדון כאשר הוא פתוח למבלים, ובכך הפר (פעם נוספת) את הוראת בית המשפט.

נאשם 2 צירף תיק (ת/1) מבית משפט השלום בתל אביב (ת"פ 11698-08-13), שבו הוא הודה

עמוד 3

והורשע בעבירה של **גניבה**, לפי סעי' 384 לחוק. אלה העובדות מתוך כתב האישום המתוקן שבו הוא הודה: ביום 9.2.13 סמוך לשעה 19:30 הגיע רועי בכר (להלן: המתלונן) למגרש בת"א על מנת לשחק כדורגל. בהגיעו למגרש הניח המתלונן את תיקו על ספסל בחדר ההלבשה של המגרש, כשבתיק היו הפריטים הבאים: מכשיר פלאפון, ארנק שהכיל רישיון נהיגה, כרטיס כספומט וכרטיסי חבר של חנויות. הנאשם נכנס לחדר ההלבשה של המגרש וגנב מתיקו של המתלונן את הפלאפון והארנק.

תסקיר שלוש הנאשמים:

מתוך תסקיר שירות מבחן מיום 30.9.14, בעניינו של נאשם 1 (תמצית העיקר): נאשם 1, כבן 23, רווק, בוגר 11 שנות לימוד ושירת שירות צבאי חלקי, לאחריו החל לעבוד כמנהל כללי במועדון הלילה בו בוצעו העבירות. על רקע גירושי הוריו בהיותו כבן 17, נאשם 1 סיפר על משבר נפשי בעקבותיו חלה התדרדרות בלימודיו. נאשם 1 תיאר קשר קרוב ומשמעותי עם הוריו, אם כי בתקופה בה בוצעו העבירות הוא פעל בניגוד להמלצתם והם לא הצליחו להוות עבורו גורם מכון (עמ' 2 לתסקיר). ביחס לעבירות נשוא הדין - נאשם 1 מתאר באופן מעוות כי המתלוננת יזמה את הקשר המיני ביניהם, היתה אקטיבית והביעה עניין בקיום יחסי מין עמו. לדבריו, הציע לה כסף עבור מונית והיא סירבה. לפיכך, לפי הערכת שירות המבחן, הנאשם מתקשה לזהות בעייתיות בהתנהגותו כלפי המתלוננת (עמ' 2 לתסקיר). במהלך היכרות ממושכת של שירות המבחן עם נאשם 1, ניכר כי נאשם 1 אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה, תופס את האקט המיני כהדדי ושוויוני, אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלוננת ואינו מכיר בנזק שגרם לה. נאשם 1 מכיר בכך שסגנון חייו באותה עת היה בעייתי והיווה עבורו גורם סיכון, אולם ומאחר שלאחר מעצרו חזר בתשובה, הוא רואה בכך מזור לקשייו (עמ' 2 לתסקיר). התרשמות שירות המבחן בשלב חקירת מעצר, היתה שנאשם 1 מנהל אורח חיים לא יציב, מגלה קושי בהתמדה במסגרות, אך שירות המבחן לא התרשם כי הוא מאופיין בהתנהגות עבריינית. במסגרת פיקוח המעצר, נאשם 1 הגיע לשיחות פרטניות, שיתף פעולה, אך בלט כי הוא מרוכז בצרכיו. הוצע לנאשם 1 להשתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית המואשמים בעבירות מין, אך הוא הגיע לשני מפגשים בלבד וסירב להמשיך בטיפול הקבוצתי, מאחר ולא תפס את עצמו כעברייני מין. שירות המבחן התרשם כי התכנים העולים בקבוצה מעוררים אצל הנאשם תחושות חרדה ואיום, איתם הוא לא היה בשל להתמודד (עמ' 2-3 לתסקיר). להערכת שירות המבחן, השינוי שהנאשם ערך בסגנון חייו לאחר מעצרו וחזרתו בתשובה מהווים עבורו גורם מתן ומציב גבולות חיצוניים שיש בהם כדי לסייע לו לנהל אורח חיים יציב יותר. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 בעל דימוי עצמי נמוך. לפי התרשמות שירות המבחן, נאשם 1 לא מאופיין בדחפים מיניים מוגברים או קושי בשליטה בהם. העבירות בוצעו על רקע עמדות בעייתיות כלפי נשים וגישה מחפצה כלפיהן. בנוסף, נאשם 1 היה תחת השפעת אלכוהול שהיווה עבורו גורם מפחית עכבות וגורם סיכון. בהתייחסותו של נאשם 1 לעבירות, התרשם שירות המבחן כי למרות הקשר הטיפולי עמו והזמן שחלף, למעלה משנה, הוא עדיין מחזיק באותם עיוותי חשיבה משמעותיים, תוך שהוא משליך אחריות ומתעלם מגילה הצעיר וממצבה של הקורבן, וכן שנאשם 1 אינו מכיר בהשלכות של התנהגותו הפוגענית (עמ' 3-4 לתסקיר). למרות גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי משמעותי והשינוי החיובי בהתנהלותו בשנה האחרונה, ובשל קשייו לקחת אחריות על מעשיו המליץ שירות המבחן על מאסר בפועל ומתן פיצוי כספי למתלוננת (עמ' 4 לתסקיר).

מתוך תסקיר שירות מבחן מיום 3.11.14, בעניינו של נאשם 2 (תמצית העיקר): נאשם 2, יליד אוזבקיסטן, ... , עלה ארצה עם הוריו ואחותו בשנת 1994, בהיותו כבן שנה וחצי. אביו נהרג בהיותו בן

ארבע וחצי שנים ואמו נפטרה לפני כחצי שנה. נאשם 2 מסר כי במהלך השנים הבין כי מערכת היחסים הזוגית של הוריו היתה קשה ואלומה. הוא הוצא ע"י רשויות הרווחה למסגרות חוץ ביתיות ועבר לאורך השנים בין מספר מקומות ומשפחות אומנה, כשהקשר עם אמו היה מורכב ובלתי יציב לאורך השנים. לנאשם 2 אחות ביולוגית בת 27, עמה ניתק לאחרונה הקשר על רקע תפיסתו כי היא אינה פנויה לסייע לו במצבו. נאשם 2 שיתף את שירות המבחן כי למרות נסיבות חייו המורכבות, שאופיינו בחוסר יציבות, הוא הצליח במהלך שהותו במסגרות חוץ ביתיות לסיים 12 שנות לימוד ולהיות זכאי לתעודת בגרות מלאה. כן, במהלך לימודיו שיחק כדורגל באופן מקצועי. נאשם 2 גויס לצה"ל ושירת שירות צבאי חלקי. נאשם 2 ערק מהשירות לאחר שנפצע, שהה חמישה חודשים במעצר בכלא צבאי ושוחרר מהמשך שירות. נאשם 2 מתאר כי מאז שחרורו מהצבא היה נטול מסגרת קבועה ומסודרת (עמ' 2-1 לתסקיר). נאשם 2 דיווח על קשרים זוגיים שניהל במהלך השנים (עמ' 2 לתסקיר). נאשם 2 הופנה בעבר לאבחון שירות המבחן לנוער (עמ' 2 לתסקיר).

נאשם 2 תיאר כי בגיל 16 החל לשתות אלכוהול בנסיבות חברתיות והשתמש באופן מזדמן בסמים קלים מסוג קנאביס. לתפיסתו של נאשם 2, הוא מצליח לשלוט בכמויות ובתדירות השתייה, אולם תפיסה זו נוגדת את העמדות שביטא בפני שירות המבחן במסגרת פגישה עמם בהליך מעצר בתיק זה, שכן דאז, הציג את דפוסי צריכת האלכוהול שלו כסוגיה בעייתית ומרכזית בחייו (עמ' 3 לתסקיר). בהתייחסו לעבירות, נאשם 2 הודה בביצוע העבירות וביטא אחריות מילולית למעשיו. לדבריו של נאשם 2, במהלך הערב בו עבד כברמן, שתה אלכוהול, אולם היה מודע למעשיו והיה מצוי תחת שליטה. לפי תפיסתו, האקטים המיניים שקיים עם המתלוננת היו בהסכמתה ואף ביוזמתה, כשדבריו, לא היה מודע לגילה ולהיותה קטינה. לפי שירות המבחן, בדבריו של נאשם 2 לא עלו ביטויי אמפתיה כלפי המתלוננת והוא התקשה לגלות הבנה כלפי הפגיעה והנזק שהסב לה (עמ' 3 לתסקיר). נאשם 2 גדל ללא דמויות הוריות מיטיבות ונאלץ להתמודד בגיל צעיר עם חוויות נטישה טראומטיות מצד אמו, דבר שהוביל להערכת שירות המבחן להתפתחות קווים נרקסיסטיים ואנטי-סוציאליים באישיותו, לצד דימוי עצמי נמוך. יחד עם זאת, נאשם 2 מצליח בתקופות מסוימות בחייו, בסיוע גורמי תמיכה וטיפול, לגלות כוחות ולתפקד באופן תקין, אולם כיום נעדר כל מסגרת תמיכה משפחתית או חברתית מחוץ למסגרת המעצר (עמ' 4 לתסקיר). להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות עומדות עמדות בעייתיות וכוחניות כלפי נשים, בהן רואה נאשם 2 כאובייקט למילוי צרכיו המיניים. לנאשם 2 קושי משמעותי בגילויי אמפתיה לאחר, קושי בדחיית סיפוקים ודפוסי חשיבה והתנהגות מניפולטיביים ונצלניים (עמ' 4 לתסקיר). בתקופת ביצוע העבירה, נאשם 2 ניהל אורח חיים שולי ובלתי יציב, כאשר שתית אלכוהול בשעות הלילה שקדם לעבירות והדינמיקה הקבוצתית הבעייתית במסגרתה ביצע את העבירות, היוו מרכיבים מסירי עכבות עבורו. אצל נאשם 2 עולה דפוס חוזר של שימוש במיניות לשם השגות מטרותיו (עמ' 4 לתסקיר). בהתייחסו לעבירות, שירות המבחן התרשם כי למרות הזמן הממושך שבו עצור, נאשם 2 עדיין מחזיק בעיוותי חשיבה משמעותיים ומייחס למתלוננת הדדיות ושוויוניות, תוך השלכת האחריות והתעלמות מגילה הצעיר וממצבה. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 מגלה כשל אמפתי כלפי המתלוננת ואינו מכיר בהשלכות של התנהגותו הפוגענית (עמ' 4 לתסקיר).

שירות המבחן המליץ, למרות גילו הצעיר של נאשם 2, והיעדר עבר פלילי משמעותי, בשל קשייו לקחת אחריות על ביצוע העבירות והסיכון במצבו, כמו גם בהיעדר נכונות מצדו לבדיקה עצמית ולשיקום, על הטלת ענישה של מאסר בפועל אשר יסייע בהצבת גבול ברור להתנהגותו וידגיש את הפסול במעשיו ואת חומרתם, ומתן פיצוי כספי למתלוננת שישקף אף הוא את הפגיעה בה (עמ' 5-4 לתסקיר).

מתוך תסקיר שירות מבחן מיום 1.10.14, בעניינו של נאשם 3 (תמצית העיקר): נאשם 3, כבן 21, רווק, ערבי מוסלמי במוצאו. סיים 11 שנות לימוד. במשך כחודשיים טרם מעצרו הנוכחי, היה מצוי בתנאים מגבילים של מעצר בית בגין חשד לביצוע עבירות סחר ואספקת סמים מסוכנים, עם אפשרות לצאת לעבוד כאיש תחזוקה במועדון בו בוצעו העבירות נשוא כתב האישום, עת המועדון סגור למבילים, בפיקוח צמוד שאושר ע"י בית משפט (עמ' 1 לתסקיר). לדברי נאשם 3, למד בתיכון מקצועי אך לא השלים את השכלתו על רקע מצב כלכלי קשה והצורך לסייע בפרנסת משפחתו. אביו של נאשם 3 אינו עובד על רקע בעיות בריאות. אמו אינה עובדת מחוץ למשק ביתה ומטפלת באביו של נאשם 3. נאשם 3 תיאר קשר קרוב עם בני משפחתו ומסר כי אמו ואחיו תומכים בו רגשית וכלכלית לאורך ההליך המשפטי (עמ' 1-2 לתסקיר). נאשם 3 מסר כי מזה כשנתיים הוא מנהל קשר זוגי, וצפוי להתחתן בתום המשפט (עמ' 2 לתסקיר).

נאשם 3 התקשה להסביר את הסיבות להתנהגותו הפוגענית במתלוננת. נאשם 3 תיאר כי הגיע לעבוד במועדון על אף שהיה מודע לכך שמפר את התנאים שהוטלו עליו. הוא הסביר זאת על רקע הצורך לסייע לפרנסת המשפחה ולרכישת תרופות עבור אביו החולה (עמ' 2 לתסקיר). נאשם 3 הודה בביצוע העבירות והסביר כי מעשיו היו טעות (עמ' 2 לתסקיר). נאשם 3 התקשה להתייחס למניעים שעמדו בבסיס מעשיו והדגיש כי התנהגותו המינית בעבירה הינה טעות אקראית על רקע פרשנות שגויה שנתן להתנהלות של המתלוננות, אותה תפס כחסרת גבולות, פתיינית ויוזמת מגע עם נאשמים 1 ו-2. נאשם 3 התקשה להסביר מדוע פגע במתלוננת, על אף שהיא לא ביטאה הסכמה או רצון למגע מיני עמו (עמ' 2 לתסקיר). נאשם 3 ביטא בוושה נוכח אופי האישומים המיוחסים לו, לצד תחושה של חרטה. שירות המבחן לא התרשם כי החרטה שהנאשם ביטא הינה מתוך הבנה ומודעות לחומרת מעשיו ולא התרשם מהכרה בפגיעה שגרם למתלוננת (עמ' 2-3 לתסקיר). שירות המבחן ציין כי נאשם 3 לא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננות, בלט כי הוא נוטה להשליך את האחריות לביצוע העבירות עליהן, מייחס להן הסכמה, רצון והדדיות בקיום מגע מיני עם נאשמים 1 ו-2 וגם עמו. נאשם 3 התקשה להתייחס לעובדה כי המתלוננות היו במצב שלא איפשר להן הסכמה (עמ' 3 לתסקיר). נאשם 3 שלל צורך בהתערבות טיפולית בעניינו בתחום המין או בכל תחום אחר בחייו (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן התרשם מקשיו של נאשם 3 בהצבת גבולות לעצמו ובקבלת גבולות חיצוניים, וקושי לראות ולשקול את תוצאות והשלכות מעשיו עליו ועל האחר (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן מעריך כי קיימת רמת סיכון במצבו של נאשם 3 להישנות ביצוע עבירות על החוק ובמצב זה אין הוא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן מעריך כי להטלת ענישה קונקרטית ממשית עשויה להיות השפעה מרתיעה ומסמנת גבול לגבי הנאשם (עמ' 3-4 לתסקיר).

תסקירי שתי נפגעות העבירות:

מתוך תסקיר נפגעת העבירה ח.ר. מיום 23.9.14 (תמצית): מטעמי צנעת הפרט, אפרט רק חלקים מהאמור בתסקיר. ח.ר. בת 19, רווקה. שירות המבחן התרשם כי ניכר שלח.ר. תופעות פוסט טראומטיות ונזקים קשים, בעיקר במישור הרגשי והנפשי. במהלך השיחה עם שירות המבחן ח.ר. ביטאה עייפות רבה וניכר כי העלאת התכנים הקשורים לפגיעה המינית שעברה קשים לה מאוד ומכבידים עליה. לדברי שירות המבחן, השיחה התאפיינה ברגעי הצפה, בלבול וכעס, ובולט כי מאז הפגיעה ח.ר. עסוקה בהישרדות יומיומית ובהתמודדות עם החרדות שמציפות אותה (עמ' 2 לתסקיר). לדבריה של ח.ר., בשל היותה תחת השפעה כבדה של אלכוהול, אינה זוכרת כיצד נפגעה ע"י הנאשמים. מבחינתה הם ניצלו את פגיעותה תוך שהם שוללים ממנה בחירה חופשית והיא חשה מושפלת ומרומה (עמ' 3 לתסקיר). ח.ר. תיארה כי

לאחר שהתאוששה ומשהתברר לה כי היא הותקפה מינית ע"י הנאשמים, עלו בה תחושות של הלם ופחד, גם לאור העובדה שלא זכרה את פרטי האירוע. זיכרונה של ח.ר. אודות הפגיעה מורכב מעדותה של חברתה ופיסות מידע ממקורות אחרים. מצב זה מייסר את ח.ר. וגורם לה למצוקה ולקושי לעבד את הטרומה. המצוקה של ח.ר. בעקבות הפגיעה והחשיפה לפרטי האירוע אותו לא זוכרת, גרמו לה להתפרקות נפשית, שלוותה בשימוש מאסיבי בסמים (עמ' 3 לתסקיר). לדבריה של ח.ר., לאחר הפגיעה היא קצצה את שיערה על מנת להרגיש עצמה פחות בולטת ופחות מושכת. להערכת שירות המבחן, מדובר בתחום נזק משמעותי שפוגע ביכולת שלה לסמוך על השיפוט שלה, וכן פגיעה בדימוי הנשי שלה, בתפיסה העצמית ובתחושת הערך העצמי (עמ' 4 לתסקיר). מדו"ח שהועבר לשירות המבחן עולה כי כשבועיים לאחר הפגיעה ח.ר. אושפזה במחלקת נוער במרכז הרפואי לבריאות הנפש, לראשונה בחייה, כשהיא במצב פסיכוי חריף ואובחנה כסובלת מהפרעה פוסט טראומטית. ממידע מגורמי הטיפול עולה כי מאז אשפוז זה, ח.ר. עברה מספר אשפוזים פסיכיאטריים נוספים וכן, ערכה מספר ניסיונות להשתלב במסגרות לגמילה מסמים (עמ' 4 לתסקיר).

להערכת שירות המבחן, המבוכה הכרוכה בחשיפה העצמית והחשש מתגובות שיפוטיות ומאשימות מותירים את ח.ר. בודדה, סגורה וכואבת בעולמה (עמ' 4 לתסקיר). לדברי שירות המבחן לאורך השיחה עם ח.ר. בלטה בלבול, דריכות וניתוק רגשי, ככל הנראה כתגובה הגנתית מפני האפשרות לשוב ולהיפגע (עמ' 5 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, תחושת הבטחון של ח.ר. נפגעה (עמ' 5 לתסקיר). שירות המבחן סבור כי אישור והכרה באמצעות בית המשפט לפגיעה ולנזקים שנגרמו לח.ר. ע"י הנאשמים, בין היתר בהטלת פיצוי כספי, חשובה והכרחית עבורה ויש בה כדי לתרום להליך השיקום (עמ' 6 לתסקיר).

מתוך תסקיר נפגעת העבירה ה.ב. מיום 30.10.14 (תמצית): מטעמי צנעת הפרט, אפרט רק חלקים מהאמור בתסקיר. ה.ב. ..., רווקה, משפחתה מנהלת אורח חיים דתי (עמ' 1 לתסקיר). שירות המבחן התרשם מבחורה פגועה מאוד, בודדה וחסרת בטחון. לדברי שירות המבחן, ניכר היה כי המפגש עימם מכביד עליה ודרש מה.ב. כוחות נפש מרובים. בלטה אצל ה.ב. קושי במתן אמון, שיתוף וחשיפה. שירות המבחן התרשם כי חוויית התקיפה המינית לא מרפה ממנה, וכי היא מתמודדת עם סימפטומים פוסט טראומטיים ומוצפת בתכנים קשים וכואבים אותם התקשתה לבטא ולנסח (עמ' 1 לתסקיר).

שירות המבחן התרשם כי תגובתה הראשונית של ה.ב. לאירוע התקיפה הטרומטית היתה בעיקר הלם, מכיוון שלא צפתה ולא חשה בסכנה מצד הפוגע וחבריו (עמ' 2 לתסקיר). ה.ב. זוכרת בעיקר כאב פיזי, והיא סבלה מנזקים פיזיים תקופה מסוימת לאחר הפגיעה. ה.ב. אינה זוכרת חלקים מהתקיפה המינית, ובחלק מהאירוע היתה מנותקת רגשית. מדבריה ניכר רצון וצורך עז להרחיק ממנה את טראומת הפגיעות המיניות מתוך חשש להתפרקות והתמוטטות רגשית ונפשית. מאידך גיסא, היא מוטרדת מן האפשרות שבוצעו בה עוד פגיעות אותן אינה זוכרת, בזמן שהכרתה היתה מעורפלת. להערכת שירות המבחן, ה.ב. נוקטת במנגנון הגנה מסוג הדחקה, מתוך ניסיונה לסלק תכנים מאיימים וקשים במיוחד מן המודע אל התת מודע. הדחקה זו מאפשרת לה להמשיך לתפקד, אולם לצד זאת, היא מונעת ממנה לעבור תהליך התמודדות לקראת תהליך של שיקום והחלמה (עמ' 3 לתסקיר). לאחר התקיפה המינית, ה.ב. פנתה על רקע מצבה הנפשי והרגשי, למוסד לביטוח לאומי בתביעה לקבלת קצבת נכות כללית. נקבעו לה 20 אחוזי נכות רפואית (עמ' 3 לתסקיר). ה.ב. פגיעה וחשופה בהתמודדותה לבדה עם נזקי הפגיעות והשלכותיהן על חייה (עמ' 3-4 לתסקיר). לאחר הפגיעה המינית, ה.ב. בעיקר הסתגרה בחדרה וצרכה סמים, דבר שסייע לה להתמודד עם סיטי הלילה שפקדו אותה מדי לילה אודות הפגיעות המיניות

והנאשם. שירות המבחן זיהה נזק ופגיעה באמון של ה.ב. בעצמה וביכולותיה לזהות נכונה מצבי סיכון ולהגן על עצמה, כמו גם נפגע האמון שלה בבני אדם ובעולם, כמקום בטוח (עמ' 4 לתסקיר). ה.ב. חווה תחושת פחד כללית, בעיקר מגברים (ע' 5 לתסקיר). ה.ב. תיארה גם מצב רוח ירוד ודכאני וכי איבדה את שמחת החיים שלה ויש לה מחשבות אובדניות. לדבריה, היא חווה חוסר שייכות, לצד חוסר מוטיבציה, חוסר ענין וחוסר טעם בנעשה סביבה ובדברים שאהבה ונהגה לעשות בעבר (ע' 5 לתסקיר). מלבד תגובות פוסט טראומטיות של הימנעות, עלו תגובות פוסט טראומטיות מובהקות נוספות של חוויה מחדש של אירוע הפגיעה בה ועוררות יתר. ה.ב. דיווחה על קשיי שינה, פלאשבקים של הטראומה, וכאמור, סיטי לילה (עמ' 5 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, ניכר כי הטראומה שעברה משפיעה על מצבה הנפשי והרגשי ומונעת ממנה קבלת עזרה וטיפול (ע' 6 לתסקיר). שירות המבחן המליץ כי יוטל על הנאשמים, בין היתר, פיצוי כספי משמעותי (עמ' 7 לתסקיר).

ראיות לעונש:

ראיות התביעה לעונש: התביעה הגישה **גיליון רישום פלילי** בעניינם של נאשמים 1 ו- 2. מגיליון הרישום הפלילי של **נאשם 1 (ת/1)** עולה, כי בעברו הרשעה מבית דין צבאי בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, ונגזרו עליו, בין השאר, 65 ימי מאסר בפועל. מגיליון הרישום הפלילי של **נאשם 2 (ת/2)** עולה, כי בעברו הרשעה מבית דין צבאי בעבירות של איום על ממלא תפקיד ומעשה מגונה בפומבי, בגין נגזרו עליו, בין השאר, חודשיים מאסר בפועל. כן רשום לחובתו תיק מבית משפט לנוער שהסתיים ללא הרשעה בעבירה של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון ועבירה של שבל"ר.

ראיות ההגנה לעונש: עדי הגנה בעבור נאשם 1:

מתוך עדותו של מר מרדכי דרעי (עמ' 324 לפר'): יש להם ישיבה של בעלי תשובה בבת ים. הוא עובד 25 שנים עם נוער. בשנתיים האחרונות התחזק הקשר שלו עם נאשם 1. נאשם 1 הראה סימנים של רצון חזק ממש לשנות דרך. נאשם 1 הגיע לשיעורים בערב, וגם בבוקר לתפילות. העד ראה אצל נאשם 1 סימנים שהוא עוזב את השכונה מבחינה רוחנית, ועובר לחיים טובים כולל הקמת בית בישראל. העד ביקש משירות המבחן שיורו לבית המשפט שילכו לפניו משורת הדין במקרה של נאשם 1. העד מוכן להיות ערב עליו ולקחת עליו אחריות. לדבריו, נאשם 1 ממש נטו במצוות.

מתוך עדותה של גב' עדי ישראלי (עמ' 324-326 לפר'): אמו של נאשם 1. יש לה 5 ילדים, היא אם חד הורית. היא התגרשה לפני 6 שנים עקב אלימות נגדה. נאשם 1 היה הכי קשור לאביו, והאב לא הכיר בהם, ולא שילם מזונות. נאשם 1 נאלץ לצאת לעבוד. בבית הספר נאשם 1 היה תלמיד טוב, הוא היה הילד הכי טוב בבית. בחיים לא היו לו תיקים פליליים. הוא תומך הכי הרבה בבית ונאשם 1 תמיד עוזר לה. נאשם 1 הוא אבא שני בבית. הכל אצל נאשם 1 בדרך ישרה, הוא הבין את הטעות, את המעשה, הוא חזר בתשובה, היום הוא רוצה לפתח חיים טובים ולהתחתן. היא יודעת שהציעו לנאשם 1 קבוצה טיפולית בשירות המבחן, אך היא לא יכלה לקחת את נאשם 1 לטיפול בקבוצה - יש לה ילדים מתחת לגיל 18 בבית. יש לה ילד שהוא בטיפול באברבנאל, עם נסיונות להתאבדות. היא בן אדם אחד שמתמודד עם 5 אנשים. היא היתה בפיקוח עם עוד ילד בבית, ולכן היא לא יכלה לקחת את נאשם 1 לטיפול בקבוצה.

עדי הגנה בעבור נאשם 2:

מתוך עדותו של מר דקר אטל (עמ' 327 לפר'): הוא עובד בויצו אחוזת ילדים כ-8 שנים בחיפה. מכיר

את נאשם 2 כחמש שנים, מתוכן היה מדריך שלו שנה או שנתיים. נאשם 2 הגיע אליהם כאשר היה בן 15 ולא היתה לו קורת גג. כשנודע לעד שאין מי שיהיה איתו בכל הבעיות שיש לו, והיו לו הרבה בעיות, הוא לקח אותו תחת חסותו. נאשם 2 כיבד את העד מאוד. אחרי מספר חודשים בפנימייה הם ידעו שלנאשם 2 יש פוטנציאל גדול לכדורגל והוא החל בקבוצות קטנות ועבר לקבוצות גדולות יותר, והיה ממש מוכשר. נאשם 2 סיים בפנימייה 12 שנות לימוד, עשה בגרות חלקית, והיה ילד מאוד אהוב בפנימייה. העד ישמח לעזור לנאשם 2 והוא יכול לעזור לו הרבה, גם במציאת מסגרת.

מתוך עדות מר ליאל עופר (עמ' 327-328 לפר'): הוא מכיר את הנאשם 4 שנים מהפנימייה אחוזת ילדים בחיפה. לנאשם 2 יש פוטנציאל טוב, הוא שחקן כדורגל, יש רק דברים טובים להגיד עליו, בחור זהב.

מתוך עדותה של גב' שנאל פרץ (עמ' 337-338 לפר'): אחותו של נאשם 2. היא גידלה את הנאשם מאז שהיה בן 15. אביהם היה אלכוהוליסט, ונפטר כאשר הנאשם היה כבן 5. אימם היתה אלכוהוליסטית, נרקומנית. הם מגיל 5 במשפחה אומנת, כל החיים הם בלי הורים. ביקשה מבית המשפט שיקל בעונש של נאשם 2. ב"כ נאשם 2 הגיש מסמכים (נ/1) ובו תעודת גמר של אחוזת ילדים ויצו - חיפה, לפיה ניתנה לנאשם 2 תעודת גמר בסיום 12 שנות לימוד, תמונות של הנאשם עם חבריו וברכות מהם, ותמונה שלו משחק כדורגל.

עדי הגנה בעבור נאשם 3:

מתוך עדות עומאר דלק (ע' 328 לפר'): אביו של נאשם 3. הנאשם מטפל בו, לוקח אותו לרופא, לטיפולים, ולסידורים. הנאשם כל הזמן מטפל בו. העד ביקש מביהמ"ש שיתחשב בנאשם, כי הוא צריך את הנאשם.

מתוך עדותה של גב' דלק דלאל (עמ' 328-329 לפר'): אמו של נאשם 3. העדה סיפרה כי הנאשם היה עוזר לה הרבה, והיה עוזר לאבא שלו. הוא חסר לה מאוד בבית. הוא ילד יוצא מהכלל, יש לו לב טוב. העדה ביקשה מבית המשפט להסתכל על אבא של הנאשם, אין לאב עזרה בבית, וחץ מהנאשם אין לעדה אף אחד שיעזור לה. הנאשם היה הולך ומביא כסף, פרנסה.

טיעוני הצדדים לעונש (תמצית):

טיעון התביעה לעונש (עמ' 332-329 לפר'): הנאשמים הורשעו לאחר שהודו בעובדות כתב האישום המתוקן, בסיום פרשת התביעה. הנאשמים עבדו במועדון אליו הגיעו הקטינות, כבנות 17 שנים ו-10 חודשים, והנאשמים ניצלו את מצב השכרות של הקטינות וביצעו בהן עבירות מין כמפורט בכתב האישום המתוקן. הקטינות הושקו על ידי הנאשמים מתוקף תפקידם כעובדים במועדון, וזו נסיבה לחומרא שיש לתת לה ביטוי מחמיר בגזר הדין. באשר לתכנון שקדם לביצוע העבירות - הקטינות נכנסו למועדון, נאשם 1 השקה את הקטינה ח.ר., ולאחר מכן הקטינות יצאו מן המועדון ונאשם 1 יצא אחריהן. ח.ר. שכנעה את ה.ב. לחזור למועדון והשלושה - הקטינות ונאשם 1 - חזרו ביחד אל המועדון. באשר לשאר הנאשמים, השקאת המתלוננות הקטינות במשקאות אלכוהוליים, חרף האיסור לספק להן משקאות משכרים, גם הוא מלמד על התכנון ועל כניסת הקטינות ע"י הנאשמים למצב המונע התנגדות. המעשים היו בני כמה שלבים, כמפורט בכתב האישום המתוקן, כך שהנאשמים יכלו במהלך ביצוע המעשים להתעשת ולחדול ממעשיהם, ולא עשו זאת. נסיבה נוספת היא מצב השכרות של הקטינות. תיק זה הינו יוצא דופן בחומרתו,

עקב ניצול מצב השכרות של הקטינות, כאשר המתלוננת ח.ר. היתה שתוייה באופן ניכר, כשלפני שבוצעו המעשים ח.ר. נתקלה בכיסאות וכשלה בהליכתה, והמתלוננת ה.ב. היתה שתוייה כשרמת האלכוהול בדמה באירוע עמד על 151 מ"ג. במהלך האירוע שביצע נאשם 1 ח.ר. נשכבה על הספה לאחר שנאשם 1 ניסה למשוך אותה, ולטענתה הדבר משקף מודעות ברורה של נאשם 1 למצבה האפתי של ח.ר., וחרף כך ביצע נאשם 1 את מעשיו. נאשם 2 ביצע את עבירות המין כאשר רמת האלכוהול בגופה של ה.ב. היתה גבוהה. התובעת הפנתה לחבלות שנגרמו למתלוננות. הנאשמים הוציאו את הקטינות בעודן מעולפות אל הרחוב והניחו אותן, כחפץ לדבריה, על מדרגות בניין כשהן חבולות, ללא נעליים וללא בגדים תחתונים. באשר לנאשם 3, התובעת ביקשה לראות בשני האישומים כאירוע אחד, וביקשה להחמיר בענישה המוטלת על המעשה המגונה שנעשה תוך הפרת אמון ע"י בית המשפט. התובעת הפנתה לתסקירי נפגעות העבירה שהוגשו, לתסקירי שירות המבחן בעניינם של שלושת הנאשמים שהוגשו ולגיליון המרשם הפלילי של נאשמים 1 ו-2. התובעת ציינה כי התביעה הסבירה למתלוננות את כתב האישום המתוקן, שהיא נפגשה עם ב"כ של המתלוננות, וכי הסדר הטיעון הוא על דעתן של המתלוננות. התובעת ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לעבירת האינוס ולעבירת מעשה הסדום של 7 עד 13 שנים. לגבי עבירת המעשה המגונה, תוך הפרת הוראה חוקית ביקשה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם של 3 עד 6 שנים. לגבי עבירת הגניבה ביקשה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם של 0 עד 6 חודשים. התובעת הגישה פסיקה. התובעת עתרה להטיל על הנאשמים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי הולם למתלוננות, כשביחס לנאשם 2 היא ביקשה שהמאסר בפועל שייגזר עליו בגין הגניבה ירוצה במצטבר לעונש שייגזר עליו בתיק זה.

טיעוני נאשם 1 לעונש (עמ' 333-337 לפר'): הסניגורית טענה: אין המדובר במצב של ניצול תמימות של מתלוננות, או בתחכום מראש או בנאשם שמתכנן לפגוע במתלוננת, שכן המתלוננות חפצו להיכנס למועדון. הנאשם עבר הליך חינוכי ומשכיל ממקום של כפירה בלתי מסויגת וחוסר הבנה לפסול שבמעשה שלו, לא כי הוא התכחש לו, אלא כי לפי תפיסתו לא היה בכך פסול, ואחרי תהליך נאשם 1 לוקח אחריות מלאה והודה בכתב האישום המתוקן. אין פער גילאים בין הנאשם למתלוננת שמדבר על ניצול. על פי כתב האישום המתוקן, לא היה שום תכנון, אלא מדובר במתלוננות שנכנסות למועדון מרצון. נאשם 1 מעולם לא היה מעלה בדעתו לפגוע במתלוננת או לנצל אותה. הוא מבין כיום שמדובר במעשה פסול מיסודו ושהעובדה שהמתלוננת לא התנגדה לא הופך את המעשה ללגיטימי, והוא מבין שהוא היה צריך להיות הבוגר והאחראי ולקחת צעד אחורה ולא לקיים יחסי מין עם המתלוננת שהיתה תחת השפעת אלכוהול. באשר לתסקיר נפגעת העבירה, טענה הסניגורית שלא ניתן לתלות במעשה של נאשם 1 בלבד את כל ההשלכות הנפשיות של המתלוננת, שכן במהלך העדות של המתלוננת בבית המשפט עלו דברים רבים נוספים שיכולים להשפיע על כך. הנאשם בן 23 כיום. הסניגורית הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1, ולנסיבות חייו של נאשם 1, כמו גם להיעדר העבר הפלילי שלו, המלמד על אדם שנוהג באורח נורמטיבי. באשר לעבירה של אספקת האלכוהול לקטינה ביקשה הסניגורית להתייחס לכך כאל מסכת ולא משקה בודד. הסניגורית התייחסה לפסיקה שהגישה התביעה והגישה פסיקה מטעמה. הסניגורית טענה כי לנאשם 1 היה קושי להבין את הפסול במעשיו, ולאחר ניהול המשפט וכיום הוא עבר עם עצמו הליך, וגם בני משפחתו שתומכים בו. הסניגורית ביקשה שלא לגזור עונש עם אלמנט של הרתעה לציבור. הסניגורית ביקשה להטיל על נאשם 1 עונש מתון מאוד שיקח בחשבון את כל האלמנטים החמלתיים בתיק זה. הנאשם היה עצור בתיק זה כשלושה חודשים, ולאחר מכן הוא שוחרר למעצר בית מוחלט עם התאוררות מינוריות. הסניגורית עתרה להטיל על נאשם 1 עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודת

שירות, ללא ניכוי ימי המעצר. לדבריה מדובר בתקופה ארוכה מאוד שבה משלם הנאשם בחירותו על מעשיו. **נאשם 1** אמר (עמ' 337 לפר'): הוא עבר תקופה לא קלה. היה לו קושי להבין את המשמעות של העבירה. היום, אחרי תקופה ארוכה שעבר, הבין שזו עבירה, אולי גם לא קלה. הוא עשה דרך של תורה, הוא לא עושה דברים כאלה יותר. הוא עומד להתחתן. הוא מבקש להתחשב בו בעונש. הוא מבין את החומרה של העבירה.

טיעוני נאשם 2 לעונש (עמ' 338-341 לפר'): **הסניגור טען**: יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בטרם הסתיים שלב ההוכחות במשפט. נאשם 2 הוא ילד בן 19. נאשם 2 היה אמור להשתחרר לחלופת מעצר ולהיות בהליך שיקומי, אך לא נמצא אדם שיחתום לו. כתב האישום תוקן באופן משמעותי. נאשם 2 ביקש ללכת לטיפול באלכוהול, אך כיוון שמיוחסות לו עבירות מין הדבר לא התאפשר. נאשם 2 שבר כלי. לדברי הסניגור, כתב האישום קובע שרמת האלכוהול בדמה של המתלוננת ה.ב. היה 151 מ"ג. מדובר במצב המונע התנגדות, אך לא מדובר ברמה של עילפון, ובתחילת האירוע היא לא היתה במצב המונע התנגדות. הסניגור הפנה לעובדות המוסכמות **במ/3**, כאשר לטענתו נאשם 2 וה.ב. מקיימים תחילה מגע בהסכמה, ורק אז מגיע השלב שבו נאשם 2 היה צריך לזהות שה.ב. במצב המונע התנגדות, והוא מבצע את העבירה של מעשה סדום. נאשם 2 לוקח אחריות. הסניגור הפנה עוד לפער הגילאים של כשנה וכמה חודשים בין ה.ב. לנאשם 2. נאשם 2 היה תחת השפעת אלכוהול, והוא לא תכנן את העבירה. הסניגור דיבר על נסיבות חייו של נאשם 2, כאשר איבד את אביו בגיל 3 ואמו בגיל שנה נטשה אותו. לדבריו, למרות זאת, נאשם 2 סיים 12 שנות לימוד, נאשם 2 היה כדורגלן בנבחרת ישראל לנוער ובמכבי חיפה בליגת העל. נאשם 2 אינו אדם עם פוטנציאל עברייני והעונש שהוא כבר קיבל הוא מספק, כאשר הוא מצוי במעצר ללא תנאים וחופשות. הסניגור ביקש להתייחס לנאשם 2 בגזירת העונש כאל מתבגר. הסניגור הגיש פסיקה. הסניגור עתר להסתפק בתקופת המעצר בה שוהה נאשם 2 של כשנה ומחצה. **נאשם 2** (עמ' 341 לפר'): הביע חרטה על המקרה. קשה לו במעצר, הוא עובר חוויה לא נעימה. הוא מצטער ומביע חרטה.

טיעוני נאשם 3 לעונש (עמ' 341-343 לפר'): **הסניגורית טענה**: הסניגורית הגישה טיעון בכתב, לפיו נאשם 3 הינו בחור צעיר, ללא הרשעות קודמות, שבא ממשפחה קשת יום, ובין השאר אביו נכה על כסא גלגלים. חלקו של נאשם 3 בכתב האישום המתוקן הוא מינורי יחסית למסכת העובדתית הכוללת. לדבריה, הנאשם לא תכנן לבצע את העבירה תוך שהוא מפר את התנאים שהוטלו עליו, אלא נקלע לסיטואציה. עבירת המין המיוחסת לו מצויה ברף התחתון של עבירות המין, ללא שימוש בכוח, ללא תכנון מוקדם ומדובר במעשה שארך שניות בודדות. הוא ביצע את העבירות אחרי שנאשמים 1 ו-2 כבר ביצעו את מעשיהם במתלוננות. חלקו של נאשם 3 באספקת המשקאות לקטינות הוא מכוח דיני השותפות מעצם נוכחותו במקום. עברו של נאשם 3 נקי. תקופת המעצר אשר ריצה הנאשם לימדה אותו לקח וחרטה אמיתית וכנה. לדבריה הודאת נאשם 3 בעבירת מין הנחיתה קלון על נאשם 3 ועל משפחתו שכן מדובר במשפחה נורמטיבית, שומרת דת ומסורת שרואה בעבירות מסוג זה חציית קו אדום ובושה. עתידו של הנאשם לבטח ייפגע. הנאשם הודה וביקש סליחה. באשר לעבירת הפרה הוראה חוקית הוא עשה זאת כדי לעזור בפרנסת המשפחה, והיא עתרה להטיל על נאשם 3 מאסר על תנאי בגינה. הסניגורית הפנתה לפסיקה בעניין עבירת המין. הסניגורית עתרה להסתפק בעונש כולל חופף לתקופת המעצר אותה מרצה הנאשם, כשלדבריה תקופת המעצר נמצאת ברף העליון של מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלה. בטיעוניה בעל פה הוסיפה הסניגורית לעניין עבירת הפרה ההוראה החוקית נשוא האישום

השני, כי ההפרה בוצעה על רקע מצוקה כלכלית שמטרתו היתה להרוויח עוד מעט כסף כדי לעזור למשפחתו קשת היום. הסניגורית עתרה להטיל על נאשם 3 עונש כולל בגין כל העבירות, וביקשה לקבוע את מתחם העונש שינוע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. לדבריה, נאשם 3 עצור תקופה של כ- 15 חודשים, וכאמור היא ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו. הסנגורית התייחסה לפסיקה שהגישה התביעה והגישה פסיקה מטעמה. **נאשם 3** (עמ' 343 לפר'): הביע חרטה, הוא מצטער ומבקש סליחה מהמשפחה ומהקורבן. הוא עבר ימים קשים בכלא. נאשם 3 בכה והגיש מכתב (נ/2) ממנו עולה, כי הוא מבקש מבית המשפט להקל בעונשו במידה רבה ולאפשר לו לחזור לחיים נורמטיביים. נאשם 3 חי בתחושת בושה ומבוכה גדולה מול הקורבן ומול בני משפחתו, שאיכזב. הוא מודה, לוקח אחריות מלאה על כל הנזק שנגרם לקורבן, ומביע חרטה. הוא ממשפחה שומרת חוק וכך רוצה להמשיך את חייו.

דין וגזירת עונש:

הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון (במ/2) בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן (במ/1). נאשם 1 הורשע בעבירות של **אינוס תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית ואספקת משקאות לקטינים**; נאשם 2 הורשע בעבירות של **מעשה סדום תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית ובעבירה של אספקת משקאות לקטינים**; נאשם 3 הורשע בעבירות של **מעשה מגונה תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית, אספקת משקאות לקטינים, ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית**. בעניינו של כל נאשם באישום הראשון מדובר בעבירות המהוות **אירוע אחד**, ועל כן אקבע להלן מתחם עונש הולם לכל אירוע עבור כל אחד מהנאשמים לפי מעשיו שלו, בהתאם לעיקרון ההלימה, ותוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה [סע' 40 - 40ג וסע' 40ג(א) לחוק העונשין]. כאמור, נאשם 2 צירף תיק שבו הוא הורשע בעבירה של **גניבה**.

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות המין במתלוננות:

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות מין אשר מתבצעות בזולת בהיעדר הסכמה חופשית הן חמורות וקשות. כל אדם נהנה מזכות יסוד לשלמות גופנית ולשמירת כבודו כאדם. עבירות אלו פולשות לגופו ולנפשו של האדם, פוגעות באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו, ומחללות את גופו ונשמתו:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהיעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים...הניצול המיני של הזולת...תוך אי התחשבות בהיעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט...הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין..." (ע"פ 9994/07 פלוני, מיום 11.8.08, סע' 14 לפסה"ד, וכן ע"פ 8874/12 אברהם, מיום 6.3.14, סע' 6 לפסה"ד).

ועוד בעניין זה:

"חשוב כי מבית משפט זה יצא מסר ברור וחד משמעי כי כל אדם בישראל נהנה מזכות יסוד לשלמות גופנית ולשמירת כבודו כאדם. על כן, המשפט...כאמצעי לשמירת כבוד האדם וחירותו, חייב לומר את קולו בצורה צלולה...כאשר קיום יחסי מין נעשה ללא הסכמה חופשית קיימת פגיעה אנושה בכבודו של האדם, בהיותו נכפה בכוח וכנגד רצונו לקיים מעשה...זהו מעשה המחלל את גופו של הקרבן, את האוטונומיה שלו, את כבודו, את נשמתו" (ע"פ 10898/08 פלוני, מיום 15.4.10, סע' 18 לפסה"ד).

מידת הפגיעה בערך החברתי: כאמור, הנאשמים ביצעו במתלוננות עבירות מין, לאחר שסיפקו למתלוננות הקטינות משקאות אלכוהוליים. נאשמים 1 ו-2 ביצעו עבירות מין חמורות ונאשם 3 ביצע עבירה של מעשה מגונה, בנסיבות מקוממות, וזאת כשהמתלוננת ח.ר. היתה מעורפלת, והמתלוננת ה.ב. היתה שתויה; הנאשמים ניצלו את מצבן, שמנע מהן לתת הסכמה חופשית, כדי לבצע בהן את זממם. מעשי הנאשמים פלשו לגופן, ביזו אותן, ובלא הסכמתן החופשית פגעו פגיעה קשה בזכותן לאוטונומיה על גופן. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה ממעשי הנאשמים, היא אפוא חמורה ומשמעותית ביותר.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סעיף 40ט(א) לחוק]:

התכנון שקדם לביצוע העבירות [סעיף 40ט(א)(1) לחוק] - מבחינת ה"קרקע" לביצוע העבירות - הנאשמים סיפקו למתלוננות הקטינות משקאות אלכוהוליים, במספר הזדמנויות - נאשמים 1 ו-2 הגישו לקטינות משקאות אלכוהוליים; לאחר מכן נאשם 2 הגיש לקטינות שני משקאות אלכוהוליים נוספים, ולאחר מכן נאשם 2 הגיש לה.ב. משקאות אלכוהוליים נוספים (ראו גם במסמך העובדות המוסכמות **במ/3**, בעמ' 1, בשעה 07:44 ובשעה 07:48, ובעמ' 2, בשעה 07:54 ובשעה 07:55). או אז, **כשהמתלוננות היו שתויות, ניצלו הנאשמים את מצבן, וביצעו בהן את עבירות המין** כשהמתלוננות לא יכלו לתת את הסכמתן החופשית.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סעיף 40ט(א)(4) לחוק] - נזקי מעשי הנאשמים במתלוננות תוארו בהרחבה בתסקירי נפגעות העבירות, שעיקריהם הובאו לעיל. אשר לח.ר. - מדובר בבחורה בת 19 שנים, שמאז הפגיעה עסוקה בהישרדות יומיומית (עמ' 2 לתסקיר מיום 23.9.14). בשל היותה תחת השפעה כבדה של אלכוהול בעת האירוע, היא אינה זוכרת כיצד נפגעה על ידי הנאשמים. מצב זה מייסר אותה וגורם לה למצוקה ולקושי לעבד את הטראומה. בעקבות הפגיעה ח.ר. החלה שימוש מסיבי בסמים (עמ' 3 לתסקיר). כשבועיים לאחר הפגיעה ח.ר. אושפזה במרכז לבריאות הנפש, לראשונה בחייה, כשהיא במצב פסיכוטי חריף ואובחנה כסובלת מהפרעה פוסט טראומטית. מאז עברה ח.ר. מספר אשפוזים פסיכיאטריים נוספים (עמ' 4 לתסקיר). תחושת הביטחון שלה נפגעה, יש בה פחד, בלבול, ניתוק רגשי, וקושי במתן אמון (עמ' 5 לתסקיר). באשר לה.ב. - מדובר בבחורה בת 19 שנים. כתוצאה ממעשיו של נאשם 2, נגרמו לה פצעי קרע בפי הטבעת, אדמומיות ופצע שפשוף באבר מינה, ודימומים תת עוריים ופצעי שפשוף בידיים, ברגליים ובגוו (סע' 8 לכתב האישום המתוקן **במ/1**). מדובר בבחורה פגועה מאד, בודדה. חוויית התקיפה המינית לא מרפה ממנה, והיא מתמודדת עם סימפטומים פוסט טראומטיים ומוצפת בתכנים קשים וכואבים. בולט קושי במתן אמון (עמ' 1 לתסקיר מיום 30.10.14). בעקבות הפגיעה המינית נקבעו לה.ב. 20 אחוזי נכות רפואית (עמ' 3 לתסקיר). לאחר הפגיעה המינית, ה.ב. בעיקר צרכה סמים, דבר שסייע לה להתמודד עם סיוטי הלילה שפקדו אותה מידי לילה אודות הפגיעות המיניות והנאשם. ה.ב. תארה אפיזודות חוזרות ונשנות של בולמוסי זלילה. ה.ב. פוצעת את עצמה (עמ' 4

לתסקיר). ה.ב. סובלת ממצב רוח ירוד ודכאוני, איבדה את שמחת החיים, ובעלת מחשבות אובדניות. יש לה קשיי שינה ופולשבים של הטראומה (עמ' 5 לתסקיר).

האכזריות וההתעללות של הנאשמים בנפגעות העבירות וניצולן [סעיף 40ט(א)(10) לחוק], תמצית מתוך **במ/1, במ/3** - הנאשמים 1 ו-2 הגישו לקטינות משקאות אלכוהוליים, בנוכחות נאשם 3. נאשם 2 הגיש לקטינות משקאות אלכוהוליים נוספים, והשקה אותן. כאמור לעיל, בשלב מסוים הקטינות הגיעו למצב שבו הן היו שתויות באופן ניכר, ובשלב מסוים ח.ר. אף היתה שיכורה ברמה של על סף איבוד הכרה. או אז, הנאשמים ניצלו את מצב השכרות של הקטינות, שמנע מהן לתת הסכמה חופשית, וביצעו בהן עבירות מין: נאשם 1 **אנס את ח.ר. בעוד ח.ר. מעורפלת, נאשם 1 הכניס את אצבעותיו לאיבר מינה. לאחר מכן, כשהמתלוננת המעורפלת נשכבה על הספה, נאשם 1 החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. נאשם 2 ביצע בה.ב. מעשה סדום** ברוטלי עד כדי גרימת חבלות - בעוד ה.ב. שתויה נאשם 2 החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של ה.ב. ולפיה של ה.ב.. לאחר מכן הוא החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה תוך שהוא גורם לה, בין השאר, לקרעים בפי הטבעת, לפצעים ולדימומים. נאשם 3 ביצע בח.ר. **מעשה מגונה** בנסיבות מסלדות - נאשם 3 ניגש לח.ר., שנפלה מן הספה, הרים אותה אל הספה, ונגע באיבר מינה של ח.ר., בעוד נאשם 1 מצלם את ההתרחשות. בהמשך התיישב נאשם 1 על רגליה של ח.ר. וליטף את אזור ירכיה העליונים, בעוד נאשם 3, שלא נרתע גם נוכח סיטואציה קשה זו, **צילם את ההתרחשות**. התנהגות זו של הנאשמים מלבד עצם עבירות המין החמורות שבה, הרי שיש בה **התעללות, חילול, ביזוי והשפלה מסלידים של הקטינות, כשהן שתויות ואינן יכולות להסכים כנדרש למעשיהם, והנאשמים כאמור ניצלו זאת למימוש מאווייהם. בשום שלב של האירוע, לא הפסיק אותו מי מהנאשמים, אלא ההיפך הוא הנכון, כשכל אחד מהנאשמים לפי חלקו, נטל בהתרחשות חלק עד תום - עד לתום ההתרחשות המקוממת והמסלדה** כאשר לאחר שהם ביצעו בקטינות את עבירות המין כאמור, בעוד הקטינות מעולפות והכרתן מעורפלת, הוציאו הנאשמים את הקטינות אל מחוץ למועדון, הניחו אותן על מדרגות בניין ברחוב יונה הנביא כאשר הן סובלות מחבלות וכאשר הן ללא נעליים וללא בגדים תחתונים. אז עזבו הנאשמים את המקום. זהו נדבך נוסף בהתנהגותם הפסולה של הנאשמים - בנוסף לעצם עבירות המין החמורות שביצעו, מקומם כיצד איש מהנאשמים לא הביט לאחור - לעבר המתלוננות המוטלות חסרות אונים - ולא הזעיק עזרה, וגם ברגע זועק זה, לא ניצתה במי מהנאשמים דאגה וחמלה אל המתלוננות.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות [סעיף 40יב לחוק]: א. הנאשמים עבדו במועדון. היינו, זו היתה הזירה "שלהם", זירה שאלה באו הקטינות, ונוצלו ונפגעו. ב. עבירות המין בוצעו במתלוננות שהיו קטינות במועד העבירות. ככאלה, הקטינות ראויות ביתר שאת להגנה מפני ביצוע של עבירות מין בגופן. ג. התנהגותם של הנאשמים לא היתה אקט התנהגותי בודד כלפי הקטינות, אלא היא היתה **במספר שלבים: נאשם 1:** בעוד ח.ר. שתויה באופן ניכר ומעורפלת, הוא החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של ח.ר., התחכך עם איבר מינו באיבר מינה, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה; **נאשם 2:** ביחד עם נאשם 1 הוא הגיש לקטינות משקאות אלכוהוליים, הוא מזג לה.ב. פעם ופעמיים 2 כוסיות שאותן היא שותה, בעוד ה.ב. שתויה באופן ניכר נאשם 2 התנשק והתגפף איתה, בעוד ה.ב. שתויה נאשם 2 הוביל אותה לשירותים, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפיה, ולאחר מכן החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה תוך שהוא גורם לה חבלות כאמור; **נאשם 3** - בעוד ח.ר. מעורפלת לאחר ששתתה משקאות אלכוהוליים

כאמור, ולאחר שהיא נפלה מן הספה, נאשם 3 הרים אותה מהספה ונגע באיבר מינה, בעוד נאשם 1 מצלם זאת. בהמשך, נאשם 3 "החליף תפקידים" - נאשם 1 התיישב על רגליה של ח.ר. וליטף את ירכיה העליונים, בעוד נאשם 3 מצלם את ההתרחשות. גם נאשם 3 הוציא את הקטינות המעולפות אל מחוץ למועדון כאמור, והניחן על מדרגות בניין. **ד.** לא היתה היכרות מוקדמת בין הנאשמים למתלוננות. **ה.** באשר לנאשם 3 - הרי שהוא ביצע את העבירות נשוא תיק זה תוך כדי שהוא מפר הוראה של בית המשפט. **ו.** על פי עובדות כתב האישום המתוקן ה.ב. ונאשם 2 התנשקו והתגפפו (ראו פירוט בעובדות המסוכמות **במ/3**, בעמ' 2, החל מהשעה 07:55) וזאת לפני ביצוע העבירה ע"י נאשם 2 (היה זה אחרי שנאשם 2 הגיש לה.ב. משקאות אלכוהוליים נוספים, לרבות 2 כוסיות משקה ברצף אותן שתתה ה.ב. - ראו גם את זאת בעובדות המוסכמות **במ/3**, בעמ' 2). כמו כן, כאשר הוביל נאשם 2 את ה.ב. אל השירותים במועדון, הם התנשקו וכרכו את ידיהם זה על זה. שם החדיר נאשם 2 את איבר מינו לאיבר מינה ולפיה של ה.ב. ולאחר מכן החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה. **ז.** מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי הוא היה תחת השפעת אלכוהול (עמ' 3 לתסקיר מיום 30.9.14), ולדברי הסניגור לנאשם 2, נאשם 2 היה תחת השפעת אלכוהול (עמ' 339 לפר'). ואולם, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיהם (ראו בסוגיה, למשל: ע"פ 4120/14 **גברין** מיום 5.11.14 סעיף 3 לפסה"ד).

לקביעת מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה:

בפסיקת בית המשפט העליון המתייחסת לענישה בעבירות מין, ניתן למצוא רמות ענישה שונות בהתאם לנסיבות הקונקרטיות בכל תיק ותיק, בהתייחס למעשה העבירה ולמבצעה. אביא להלן דוגמאות של פסקי דין שמהם ניתן לקבל אינדיקציה לגבי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצעו הנאשמים בתיק זה, בנסיבות ביצוען.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג אינוס תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית:

ע"פ 2848/14 **סיגר** (מיום 12.11.14) - **6 שנות** מאסר בפועל; אינוס, התחזות לאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו; הנאשם פגש במתלוננת בבית קפה כשהיתה שיכורה, בהכרה חלקית, והוביל אותה לדירתו ושם אנס אותה; לאחר הוכחות; היא בת כ- 25 הוא כבן 50; המתלוננת היתה בתולה; לנאשם (למערער) היו שבע הרשעות קודמות, בעיקר בתחום הסמים.

ע"פ 2963/13 **פלוני** (מיום 10.2.14) - **מערער 1 - 7 וחצי שנות** מאסר בפועל; **מערער 2 - 5 שנות** מאסר בפועל; שתי עבירות אינוס, שתי עבירות של מעשה סדום (אוראלי) וניסיון למעשה סדום (אנאלי) כולם בחבורה (לא תוך ניצול מצב); מערער 1 ידיד של המתלוננת, ובינה למערער 2 לא היתה היכרות מוקדמת; הסיעו אותה לאזור נטוש וביצעו בה את המעשים בצוותא; הודו במסגרת הסדר; מתלוננת בת כ- 21; מערערים צעירים; נסיבות אישיות למערער 2; לשניהם עבר פלילי - למערער 1 גם בתחום עבירות המין.

ע"פ 1732/10 **פחימה** (מיום 30.3.11) - **מערער 1 - 9 שנות** מאסר בפועל (אינוס, מעשה סדום ותקיפה בנסיבות מחמירות) - **מערער 2** (אינוס ותקיפה בנסיבות מחמירות) - **6 שנות** מאסר בפועל; מערער 1 הכיר את המתלוננת במועדון, הכרתה התערפלה, לקח אותה לדירתו, שם נכחו אנשים נוספים ואנס אותה. בזמן שביצע בה מעשה סדום (אוראלי) מערער 2 אנס אותה, האחרים צפו; לאחר הוכחות; מתלוננת בת כ- 23.

ע"פ 7257/08 **פלוני** (מיום 22.4.10) - **4 שנות** מאסר בפועל; לקח את המתלוננת השיכורה לביתו,

קילח אותה והחדיר לאיבר מינה חפץ או איבר מאיברי גופו; אחרי הוכחות; צעיר בן 28; אין עבר פלילי; נסיבות אישיות.

ע"פ 2056/09 **פלוני** (מיום 27.5.09) - **3 שנות** מאסר בפועל; הכירו במסיבה, היתה שיכורה, מעורפלת מטושטשת, והוא החדיר אצבעותיו וחלק מאיבר מינו לאיבר מינה; אחרי הוכחות; שירות המבחן חשש שיתאבד אם ישלח למאסר; נסיבות אישיות; הפרעות באישיותו; ללא עבר פלילי.

על כן: מתחם העונש ההולם לאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן במ/1 (בצירוף ל-במ/3), בו הודה נאשם 1 והורשע בעבירה של אינוס תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית ובעבירה של אספקת משקאות לקטינים, בנסיבות ביצוע העבירות ע"י נאשם 1 בתיק זה, נע אפוא בין 5-8 שנות מאסר בפועל.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג מעשה סדום:

ע"פ 5992/13 **שרחה** (מיום 17.3.14) - **6.5 שנות** מאסר בפועל; מעשה סדום (לא תוך ניצול מצב), מעשים מגונים, חטיפה, והדחה בחקירה; היכרות מוקדמת, הסיע אותה ברכב חשף את ישבנה בכוח וביצע בה מעשה סדום; לאחר הוכחות; הערכת מסוכנות בינונית.

ע"פ 9994/07 **פלוני** (מיום 11.8.08) - **5 שנות** מאסר בפועל; מעשה סדום (לא תוך ניצול מצב), המערער קטין, פגש במתלונן בן 19 אזרח ארה"ב בפאב, מחוץ לפאב החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלו; ללא עבר; אחרי הוכחות.

על כן: מתחם העונש ההולם לאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן במ/1 (בצירוף ל-במ/3), בו הודה נאשם 2 והורשע בעבירה של מעשה סדום תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית ובעבירה של אספקת משקאות לקטינים, בנסיבות ביצוע העבירות ע"י נאשם 2, נע אפוא בין 4-8 שנות מאסר בפועל.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג מעשה מגונה:

ע"פ 4443/10 **קחקזאשווילי** (מיום 20.12.12) - **2.5 שנות** מאסר בפועל; מתלוננת בשנות ה-20 ונאשם בן 55; המתלוננת יצאה מפאב שיכורה והכרתה מעורפלת והוא חלף במקום - זוכה מאינוס והורשע במעשה מגונה - "כפסע בין חיכוך איבר מינו של המערער באיבר מינה של המתלוננת לבין עבירת האינוס".

ע"פ 6440/11 **פלוני** (מיום 4.1.12) - **18 חודשי** מאסר בפועל; שתי עבירות של מעשה מגונה (לא תוך ניצול מצב); היכרות מוקדמת, בילוי שכלל אלוהול, הורה לה לנשק את איבר מינו של אחד מחבריו, הכריח אותה לקרב את פיה אל איבר המין, השכיב אותה בכוח והוריד את חולצתה, ניסה להוריד את תחתוניה ונגע באיבר מינה; ללא עבר פלילי; הודה במסגרת הסדר טיעון לאחר שהמתלוננת העידה.

תפ"ח 39508-02-13 **פלוני** (מיום 9.7.14) - **3 שנות** מאסר בפועל; שתי עבירות של מעשים מגונים; הודה במסגרת הסדר; בין הנאשם בן ה-21 לקטינה בת ה-13 היו קשרי ידידות. הנאשם הפשיט את המתלוננת, נשכב עליה, חיכוך את איבר מינו החשוף בפתח איבר מינה עד הגיעו לפורקן; עבר פלילי בגינו ריצה 15 חודשי מאסר בפועל; רמת מסוכנות בינונית - גבוהה; נקבע מתחם לכל אירוע בין 18 ל-48 חודשים.

תפ"ח 49911-03-13 **אורטז** (מיום 9.6.14; פס"ד של הרכב זה) - **3 שנות** מאסר בפועל; שתי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס; הנאשם היה בן זוגה של חברה של אמה של המתלוננת בת ה-8; הודה במסגרת הסדר; ליטף את הקטינה מתחת לתחתוניה ואת החזה שלה; נאשם כבן 43; ללא עבר; נקבע מתחם לכל אירוע בין 16 ל-30 חודשי מאסר; הוטלו 22 חודשים בגין כל אירוע.

על כן: מתחם העונש ההולם לאירוע המתואר בכתב האישום המתוקן במ/1 (בצירוף ל- במ/3), בו הודה נאשם 3 והורשע בעבירה של מעשה מגונה תוך ניצול מצב המונע לתת הסכמה חופשית ובעבירה של אספקת משקאות לקטינים, בנסיבות ביצוע העבירות ע"י נאשם 3, נע בין 18-24 חודשי מאסר בפועל;

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג הפרת הוראה חוקית:

ת"פ (רח') 17120-11-09 **נגוסה** (מיום 21.12.09) - **45 ימי מאסר לריצוי בפועל**; ת"פ (נצ') 17198-01-09 **אבוהי** (מיום 17.12.09) - **3 חודשי מאסר בפועל**, שירוצו בחופף לעונש מאסר שריצה במקביל; על כן: מתחם העונש ההולם לכל אירוע המתואר בכתב האישום המתוקן במ/1, במסגרת האישום השני (בו הודה נאשם 3 והורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בנסיבות ביצוע העבירות ע"י נאשם 3 בתיק זה), נע אפוא בין מאסר על תנאי ל- 3 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע של הפרה.

עבירת **הגניבה** (נאשם 2): מתחם העונש ההולם בגין העבירה של גניבה בנסיבות ביצועה בתיק שצירף נאשם 2 מבימ"ש שלום ת"א (ת/1), נע בין **מאסר על תנאי ל- 4 חודשי מאסר בפועל**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סעיף 40א לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשמים, לרבות בשל גילם [סעיף 40א(1) לחוק]: הנאשמים הינם צעירים - נאשם 1 היה כבן 22 בעת ביצוע העבירות, נאשם 2 היה כבן 19 וחצי בעת ביצוע העבירות, ונאשם 3 היה כבן 20 וחצי בעת ביצוע העבירות. **הפגיעה של העונש במשפחות של הנאשמים** [סעיף 40א(2) לחוק]: לדברי אמו של נאשם 1, נאשם 1 תומך בבית ועוזר לאמו, גם בטיפול באחיו (עמ' 325 לפר'). לדברי הוריו של נאשם 3, נאשם 3 מסייע בטיפול באביו החולה ולוקח אותו לרופאים וכן נאשם 3 מסייע בהבאת פרנסה לבית (עמ' 328-329 לפר'). בנוסף, לדברי הסנגורית לנאשם 3, הודאת נאשם 3 בעבירת מין הנחיתה קלון על נאשם 3 ועל משפחתו שכן מדובר במשפחה נורמטיבית, שומרת דת ומסורת שרואה בעבירות מסוג זה חציית קו אדום ובושה.

נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם ומאמציהם לחזור למוטב [סעיף 40א(4) לחוק]: הנאשמים חזרו בהם מהכפירה בתום פרשת התביעה, והודו בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1 (אם כי אזכיר כי ההודאה היתה לאחר שהמתלוננות כבר העידו בבית המשפט (ראו בסוגיה: ע"פ 9155/12 פלוני, מיום 19.11.14, בסע' 17 לפסה"ד). **מתסקיר שירות המבחן מיום 30.9.14 בעניינו של נאשם 1 עולה:** הוא אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה, תופס את האקט המיני כהדדי ושוויוני, אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלוננת ואינו מכיר בנזק שגרם למתלוננת (עמ' 2 לתסקיר; בבית המשפט התבקשה לכך התייחסות נאשם 1 והוא חזר והודה בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1 ובעובדות המוסכמות במ/3 - עמ' 333 לפר'). נאשם 1 הכיר בכך כי סגנון חייו באותה העת היה בעייתי ואולם מאחר שחזר בתשובה לאחר מעצרו, הוא רואה בכך מזור לקשייו (עמ' 2 לתסקיר). להערכת קצינת

המבחן, חזרתו בתשובה מהווה עבורו גורם ממתן ומציב גבולות חיצוניים שיש בהם כדי לסייע לו לנהל אורח חיים יציב יותר (עמ' 3 לתסקיר). הוצע לנאשם 1 להשתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית המואשמים בעבירות מין, אך הוא הגיע לשני מפגשים בלבד וסירב להמשיך בטיפול הקבוצתי, מאחר שלא תפס את עצמו כעבריין מין (עמ' 3 לתסקיר). אמו של נאשם 1 אמרה בעניין זה כי היא היתה בפיקוח עם עוד ילד בבית, ולכן היא לא יכלה לקחת את נאשם 1 לטיפול בקבוצה (עמ' 325-326 לפר'). התרשמות קצינת המבחן היא, שלמרות הקשר הטיפולי עם שירות המבחן ופרק הזמן שחלף למעלה משנה, נאשם 1 עדיין מחזיק באותם עיוותי חשיבה משמעותיים ומייחס למתלוננת הדדיות ושוויוניות, תוך שהוא משליך אחריות ומתעלם מגילה הצעיר וממצבה של הקורבן. קצינת המבחן התרשמה עוד, שנאשם 1 מגלה כשל אמפתי ואינו מכיר בהשלכות של התנהגותו הפוגענית (עמ' 4 לתסקיר). קצינת המבחן ממליצה, למרות גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי משמעותי והשינוי החיובי בהתנהלותו בשנה האחרונה, היא ממליצה על ענישה של מאסר בפועל שתשקף את חומרת העבירות וכן פיצוי כספי למתלוננות (עמ' 4 לתסקיר). לדברי העד מר מרדכי דרעי, נאשם 1 הראה סימנים של רצון חזק לשנות דרך, הוא ראה אצל נאשם 1 סימנים שהוא עובר לחיים טובים כולל הקמת בית בישראל ונאשם 1 ממש נטו במצוות (עמ' 324 לפר'). דברו האחרון בבית המשפט אמר נאשם 1 כי הוא מבין את חומרת העבירה שעבר (עמ' 337 לפר').

מתסקיר שירות המבחן מיום 3.11.14 בעניינו של נאשם 2 עולה: נאשם 2 הודה בביצוע העבירות וביטא אחריות מילולית למעשיו. לתפיסתו, האקטים המיניים שקיים עם הקטינה היו בהסכמתה וביוזמתה (עמ' 3 לתסקיר); בבית המשפט התבקשה לכך התייחסות נאשם 2 והוא חזר והודה בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** ובעובדות המוסכמות **במ/3** - (עמ' 338 לפר'). בדבריו לא עלו ביטויי אמפתיה כלפי המתלוננת והוא התקשה לגלות הבנה כלפי הפגיעה והנזק שהסב לה (עמ' 3 לתסקיר). נאשם 2 מחזיק בעיוותי חשיבה משמעותיים ומייחס לקטינה הדדיות ושוויוניות, תוך השלכת האחריות והתעלמות מגילה הצעיר וממצבה (עמ' 4 לתסקיר). לנאשם 2 היעדר נכונות לבדיקה עצמית ולשיקום (עמ' 4 לתסקיר). קצינת המבחן ממליצה, למרות גילו הצעיר של נאשם 2 והיעדר עבר פלילי משמעותי, בשל, בין השאר, הסיכון במצבו, כמו גם היעדר נכונות מצדו לבדיקה עצמית ולשיקום, היא ממליצה על הטלת ענישה בדרך של מאסר בפועל, וכן פיצוי כספי למתלוננות (עמ' 4-5 לתסקיר). בבית המשפט נאשם 2 הביע צער וחרטה (עמ' 341 לפר').

מתסקיר שירות המבחן מיום 1.10.14 בעניינו של נאשם 3 עולה: נאשם 3 הודה בביצוע העבירות והסביר את מעשיו בכלל ואת התנהלותו המינית הפוגענית בפרט כטעות (עמ' 2 לתסקיר). על אף שנאשם 3 ביטא בוושה לצד תחושה של חרטה, קצינת המבחן לא התרשמה כי חרטתו הינה מתוך הבנה ומודעות לחומרת מעשיו ולא התרשמה מהכרה בפגיעה שגרם למתלוננת. נאשם 3 גם לא גילה אמפתיה כלפי המתלוננות (עמ' 2-3 לתסקיר). נאשם 3 נוטה להשליך את האחריות לביצוע העבירות על המתלוננות, ומייחס להן רצון והדדיות (בבית המשפט התבקשה לכך התייחסות נאשם 3 והוא חזר והודה בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** ובעובדות המוסכמות **במ/3** - עמ' 343 לפר'). נאשם 3 שלל צורך בהתערבות טיפולית בעניינו בתחום המין או בכל תחום אחר בחייו (עמ' 3 לתסקיר). קצינת המבחן מעריכה בין השאר, כי קיימת רמת סיכון במצבו של נאשם 3 להישנות ביצוע עבירות, ובמצב זה היא אינה באה בהמלצה טיפולית בעניינו. היא מעריכה כי להטלת ענישה קונקרטית ממשית עשויה להיות השפעה מרתיעה ומסמנת גבול לגבי נאשם 3 (עמ' 3-4 לתסקיר). בבית המשפט נאשם 3 הביע חרטה, הצטער, וביקש סליחה מהמתלוננת (עמ' 343 לפר'). מהמכתב שהגיש נאשם 3 ביום 23.11.14 לבית המשפט (**נ/2**) עולה: הוא מודה ולוקח אחריות מלאה על כל הנזק שנגרם לקורבנותיו (סע' 2). הוא ממשפחה שומרת חוק וכך הוא רוצה להמשיך את חייו (סע' 4).

החזרה מהכפירה - סעיף 40א(6) לחוק: בסוף פרשת התביעה, ואחרי שגם המתלוננות העידו בבית המשפט (עמ' 302 לפר'), הנאשמים חזרו בהם מכפירתם והודו בכתב האישום המתוקן **במ' 1** (עמ' 311-312 לפר'). כפירת הנאשמים וניהול המשפט על ידם בשמיעת ראיות עד שהודו, אינם נזקפים לחובתם.

התנהגותם החיובית של הנאשמים [סעיף 40א(7) לחוק]: **נאשם 1** בוגר 11 שנות לימוד ושירת שירות צבאי חלקי (עמ' 1 לתסקיר). **נאשם 2** סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי חלקי ושיחק כדורגל באופן מקצועי (עמ' 2 לתסקיר). העד דקר אטל העיד, כי נאשם 2 היה אהוב בפנימייה (עמ' 327 לפר'), והעד ליאל עופר העיד כי נאשם 2 בחור זהב (עמ' 328 לפר'); ראו גם את אסופת המסמכים **נאשם 3** סיים 11 שנות לימוד (עמ' 1 לתסקיר).

נסיבות חיים קשות של הנאשמים שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירות [סעיף 40א(8) לחוק]: **נאשם 1** - הוריו התגרשו כשהיה בן 17 שנים, הוא עבר משבר נפשי בעקבותיו חלה התדרדרות בלימודיו (עמ' 2 לתסקיר). אמו של נאשם 1 העידה כי הם התגרשו גם עקב אלימות נגדה. נאשם 1 היה הכי קשור לאביו, מגיל צעיר נאשם 1 עבד ועזר לה כלכלית, היה תלמיד טוב, והיה אבא שני בבית (עמ' 325 לפר'). **נאשם 2** - אביו נפטר בהיותו בן 4.5 שנים, ואמו נפטרה לפני כחצי שנה. בגיל 6 הוא הוצא למסגרות חוץ ביתיות, ועבר לאורך השנים בין מספר מקומות ומשפחות אומנה (עמ' 1 לתסקיר); ראו גם בעדותה של אחותו של נאשם 2, שאנל - (עמ' 337 לפר'). נאשם 2 גדל ללא דמויות הוריות מיטיבות ונאלץ להתמודד בגיל צעיר מאד עם חוויות נטישה טראומטיות מצד אמו, דבר שהוביל להערכת קצינת המבחן, להתפתחות קווים נרקסיסטיים ואנטי-סוציאליים באישיותו, לצד דימוי עצמי נמוך. למרות נסיבות חיו הקשות, הצליח נאשם 2 בתקופות מסוימות בחייו, בסיוע גורמי תמיכה וטיפול, לגלות כוחות ולתפקד באופן תקין (עמ' 4 לתסקיר). **נאשם 3** - אביו של נאשם 3 אינו עובד על רקע בעיות בריאות ואמו אינה עובדת מחוץ למשק הבית ומטפלת באביו של נאשם 3. נאשם 3 לא השלים את השכלתו על רקע מצב כלכלי קשה והצורך לסייע בפרנסת משפחתו (עמ' 1-2 לתסקיר). אביו של נאשם 3 העיד, שנאשם 3 לוקח אותו לסידורים ולטיפולים (עמ' 328 לפר'). אמו של נאשם 3 העידה, שנאשם 3 עוזר בבית ולאביו, והוא היחיד שעוזר לה בבית (עמ' 328-329 לפר'). **עברם הפלילי של הנאשמים** [סעיף 40א(11) לחוק]: מגיליון הרישום הפלילי של **נאשם 1 (ת' 1)** עולה, כי בעברו הרשעה מבית דין צבאי בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, ונגזרו עליו, בין השאר, 65 ימי מאסר בפועל. מגיליון הרישום הפלילי של **נאשם 2 (ת' 2)** עולה, כי בעברו הרשעה מבית דין צבאי בעבירות של איום על ממלא תפקיד ומעשה מגונה בפומבי, בגין נגזרו עליו, בין השאר, חודשיים מאסר בפועל. כמו כן רשום לחובתו תיק מבית משפט לנוער שהסתיים ללא הרשעה בעבירה של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון ועבירה של שבל"ר. **נאשם 3** נעדר הרשעות קודמות.

הרתעה (סע' 40 ו-40א לחוק): בענישה שתוטל על הנאשמים יש צורך בהרתעתם ובהרתעת הציבור מפני ביצוע עבירות מסוג זה בעתיד. יפים במיוחד לענייננו, בהקשר זה, דבריו לאחרונה של בית המשפט העליון, בע"פ 2848/14 **סיגר דלעיל**:

"המערער ביצע מעשה חמור, וכל שנאמר להגנתו, לא יוכל לכסות על הדרך שבה בחר לבצע במתלוננת את זממו תוך שהוא מנצל את המצב העגום בו היא מצויה, ללא יכולת להביע התנגדות או לסרב למעשים שנכפו עליה. גורם מרכזי בגזירת דינו של המערער הוא האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני מין פוטנציאליים ממימוש

מזימותיהם. מכאן, הצורך להעביר להם מסר ברור, שיתבטא בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה ובבידודם לתקופה ארוכה מן החברה...נסיבות המקרה שלפנינו, עת שילח המערער רסן ממאוויו המיניים וניצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו, כדי לאנוס נערה ששתתה לשוכרה עד כדי ערפול חושים, מצדיקות את יישומה של הלכה זו".

עוד מאותה פרשה, בהמשך:

"היה ואדם מעוניין בקיום יחסי מין עם אישה, אשר עולה בו חשד לגביה כי הכרתה מטושטשת, או כי אין היא יכולה להיענות מרצון לתביעתו, אך הוא בוחר להתעלם מחשד זה ולא לבררו עד תום - יידע הוא, כי מגע מיני בינו לביתה הינו עבירה פלילית מן החמורות שבספר החוקים וכי אם יבחר לממש את רצונו, הוא יועמד לדין וישלם את מלוא המחיר על הפגיעה בגופה ונפשה של אישה זו" (ע"פ 2848/14 סיגר, מיום 12.11.14, בסע' 40-41 לפסה"ד; וראו גם: ע"פ 2056/09 פלוני, מיום 27.5.09, סע' 32 לפסה"ד).

ועוד בהקשר זה, מפרשה נוספת:

"בית משפט זה שב ועמד על הצורך בענישה משמעותית בגין עבירות מין, הן מטעמי גמול לעברייני והן מטעמים המתמקדים באינטרס הציבורי המחייב את הרתעתם של עברייני מין פוטנציאליים" (ע"פ 764/12 פלוני, מיום 23.6.13, סע' 18 לפסה"ד).

הענישה שתוטל על נאשמים 1 ו-2: לא ראיתי לעשות אבחנה בענישה ביניהם; **ראשית**, עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** והעובדות המוסכמות **במ/3**, נאשמים 1 ו-2 היו שותפים ל"זירת האירועים" - המועדון, ולאספקת "מצע" האלכוהול לקטינות: שניהם הגישו משקאות אלכוהוליים לקטינות ושוחחו איתן, שניהם התיישבו עם הקטינות על הספה במועדון ושוחחו עימן, כשח.ר. התנדדה וכמעט נפלה מהספה, ח.ר. השתרעה על שני הנאשמים (ועל ה.ב.), ושניהם הרימו את ח.ר. כשהכרתה מעורפלת מהרצפה לספה. אחד (נאשם 1) ביצע את האינוס בספה, והשני (נאשם 2) ביצע את מעשה הסדום בשירותים. היינו, שני הנאשמים ביצעו בקטינות מעשים מיניים כאמור, כשכל אחד לפי חלקו ניצל את מצב שכרותן ב"זירה" המשותפת, כמוסבר לעיל. **שנית**, מעשיהם של שני הנאשמים כללו שני אקטים עיקריים **בעבירה** שביצעו: נאשם 1 - החדרת אצבעות ואיבר מין לאיבר מינה של ח.ר., ונאשם 2 - החדרת איבר מינו לפיה ולפי הטבעת של ה.ב.. **שלישית**, מחד, בשונה מנאשם 1, לפני מעשה הסדום שביצע נאשם 2 הוא וה.ב. התגפפו, התחבקו והתנשקו, אך מאידך תוצאת מעשה הסדום שביצע נאשם 2 בקטינה ה.ב. השתוייה, היתה חמורה, וגרמה לה חבלות, לרבות פצעי קרע בפי הטבעת. **רביעית**, שני הנאשמים היו שותפים גם לחלקו האחרון המקומם של האירוע - שניהם (יחד עם נאשם 3), הוציאו את הקטינות אל מחוץ למועדון, הניחו אותן על מדרגות בניין כשהן ללא נעליים וללא בגדים תחתונים, ועזבו את המקום. גם בשאר הנתונים - התסקירים, הנסיבות האישיות והמעצר, לא נמצאה עילה מספקת לאבחנה בענישה ביניהם. על כן, אינני רואה מקום לאבחנה בענישה בין נאשמים 1 ו-2 (כאמור, נאשם 2 גם צירף תיק).

על כן: לאור האמור לעיל, לרבות העבירות החמורות שביצעו הנאשמים בקטינות והנסיבות הקשורות

בביצוע העבירות הללו, תוך ניצול מצב שכרותן של הקטינות שלא איפשר להן לתת הסכמה חופשית (כל נאשם, מעשיו וחלקו, כמפורט לעיל), הפגיעה הקשה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה, הנזק והסבל שנגרמו לקטינות כעולה מתסקירי נפגעות העבירה בעניין, הודיית הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן ובעובדות המוסכמות בסוף פרשת התביעה (נאשם 2 - גם בתיק הצירוף), תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, עדותם של עדי ההגנה לעונש, גילם הצעיר של הנאשמים, העדר עבר פלילי מכביד לנאשמים 1 ו- 2 (עברו הנקי של נאשם 3), מעצרם של נאשמים 2 ו- 3 מזה כשנה וחצי - מחודש יוני 2013 (נאשם 1 היה עצור כחודשיים וחצי ומאז הוא נתון במעצר בית), בגזר דין זה זהו מאסרם הראשון הלא קצר של הנאשמים בבית הסוהר (לנאשם 3 יהא זה מאסרו הראשון), ונסיבות חייהם של הנאשמים, לאור כל אלה **אני מציע לחברי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:**

1. עונשי מאסר בפועל:

- א. **נאשם 1, ליאור ברכה - 6 (שש) שנות מאסר בפועל.** מתקופה זו ינוכו ימי מעצר מיום 26.6.13 ועד יום 16.9.13.
- ב. **נאשם 2, סמיון אסתרקין - 6 (שש) שנות מאסר בפועל** שיימנו מיום מעצרו - 25.6.13.
- ג. **נאשם 3, פאיז דלק - 22 חודשי מאסר בפועל** (21 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות נשוא אישום ראשון, וחודש מאסר בפועל בגין העבירות נשוא אישום שני), שיימנו מיום מעצרו - 26.6.13.

2. עונשי מאסר על תנאי:

- א. 18 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, לרבות ניסיון.
- ג. חודש (אחד) מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור כל אחד מהנאשמים 1, 2, ו- 3 עבירה לפי סעי' 193א לחוק העונשין, לרבות ניסיון.
- ד. מאסר על תנאי נוסף לנאשם 2 בגין תיק הצירוף - 6 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 2 עבירה נגד הרכוש, לרבות ניסיון.
- ה. מאסר על תנאי נוסף לנאשם 3 - 8 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 3 עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, לרבות ניסיון.
- ו. מאסר על תנאי נוסף לנאשם 3 - 4 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 3 עבירה לפי סעי' 287 לחוק העונשין, לרבות ניסיון.

3. פיצוי:

- א. **לנאשמים 1 ו- 2:** נאשם 1 ישלם למתלוננת ח.ר. פיצוי בסך של 20,000 ש"ח, ונאשם 2 ישלם למתלוננת ה.ב. פיצוי בסך של 20,000 ש"ח. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט עבור

כל אחת מהמתלוננות ב- 5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.4.15 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו במועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

ב. **לנאשם 3:** נאשם 3 ישלם למתלוננת ח.ר. פיצוי בסך של 5,000 ש"ח. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב- 5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.4.15 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו במועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם 3 לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

4. קנס:

א. **לנאשמים 1 ו- 2: 3,000 ₪** כל אחד, או חודשיים מאסר במקום הקנס, כל אחד. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.3.15.

ב. **לנאשם 3: 1,000 ₪** או חודש מאסר במקום הקנס. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.3.15.

השופט מאיר יפרח:

אני מסכים.

השופטת גיליה רביד:

אני מסכימה.

סוף דבר:

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על הנאשמים את העונשים שפורטו לעיל בחוות דעתו של אב"ד, השופט נויטל.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטי שתי המתלוננות, כדי שהפיצוי דלעיל יועבר אליהן.

הוסברה לנאשמים זכותם לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.